

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1994 Nr. 94

A. TITEL

Verdrag inzake de verkrijging van bewijs in het buitenland in burgerlijke en in handelszaken; 's-Gravenhage, 18 maart 1970

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is geplaatst in *Trb.* 1979, 38. Zie ook *Trb.* 1981, 70.

Voor ondertekeningen zie *Trb.* 1979, 38, *Trb.* 1982, 113 en *Trb.* 1986, 101.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1979, 38.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1981, 70.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1979, 38¹⁾, *Trb.* 1981, 70 en *Trb.* 1982, 113.

Behalve de aldaar genoemde Staten heeft nog de volgende Staat in overeenstemming met artikel 37, tweede lid, van het Verdrag een akte van bekrachtiging nedergelegd bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk der Nederlanden:

Spanje²⁾ 22 mei 1987

¹⁾ Bij brief van 24 december 1986, welke op 21 januari 1987 werd ontvangen, heeft de Franse Regering een wijziging van een van de bij de bekrachtiging afgelegde verklaringen doorgegeven. De gewijzigde tekst van de verklaring betreffende artikel 23 van het Verdrag luidt thans:

«La déclaration faite par la République française conformément à l'article 23 relatif aux commissions rogatoires qui ont pour objet la procédure de «pre-trial discovery of documents» ne s'applique pas lorsque les documents demandés sont

limitativement énumérés dans la commission rogatoire et ont un lien direct et précis avec l'objet du litige.»

2) Onder het volgende voorbehoud:

«De conformidad con el artículo 33 en relación con el artículo 4, párrafo 2, España no aceptará comisiones rogatorias que no estén redactadas en español o acompañadas de una traducción.»

en de volgende verklaringen:

«.....

b) Previa autorización del Ministerio de Justicia español, un Juez del Estado requirente podrá intervenir en el cumplimiento de una comisión rogatoria, de conformidad con el artículo 8.

c) De conformidad con los artículos 16 y 17, la prueba podrá ser practicada, sin necesidad de autorización previa de la Autoridad española, en los locales de la Representación diplomática o consular del Estado requirente.

d) A tenor del artículo 23, España no acepta las comisiones rogatorias derivadas del procedimiento «pre-trial discovery of documents» conocido en los países del «Common Law»..»

Vertaling:

«.....

b) Avec autorisation préalable du Ministère de Justice espagnol, un Juge de l'Etat requérant pourra intervenir dans l'exécution d'une commission rogatoire, conformément à l'article 8.

c) Conformément aux articles 16 et 17, la preuve pourra être obtenue, sans nécessité d'autorisation préalable de l'Autorité espagnole, dans les locaux de la Représentation Diplomatique ou Consulaire de l'Etat requérant.

d) D'après l'article 23, l'Espagne n'accepte pas les commissions rogatoires dérivées de la procédure «pre trial discovery of documents» connue dans les pays du «Common Law»..»

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1979, 38, *Trb.* 1981, 70, *Trb.* 1982, 113, *Trb.* 1984, 146 en *Trb.* 1986, 101.

Behalve de aldaar genoemde hebben in overeenstemming met artikel 39, tweede lid, van het Verdrag nog de volgende Staten een akte van toetreding nedergelegd bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk der Nederlanden:

Argentinië ¹⁾	8 mei 1987
Mexico ²⁾	27 juli 1989
Australië ³⁾	23 oktober 1992
Venezuela ⁴⁾	1 november 1993

¹⁾ Onder het volgende voorbehoud:

«La República Argentina excluye totalmente la aplicación de las disposiciones del párrafo 2º del artículo 4º, así como las del capítulo II.»

Vertaling

The Argentine Republic totally excludes the application of the provisions of paragraph 2 of Article 4, as well as those of Chapter II.

en de volgende verklaringen:

«La República Argentina no cumplirá los exhortos que tengan por objeto un procedimiento conocido en los Estados del «Common Law» por el nombre de «pre-trial discovery of documents (exhibición de documentos antes del juicio).»

Vertaling

The Argentine Republic will not execute Letters of Request issued for the purpose of obtaining pre-trial discovery of documents as known in the Common Law Countries.

Voorts bevatte de akte van toetreding de volgende verklaringen:

«La República Argentina rechaza la extensión de la aplicación de la Convención sobre la Obtención de Pruebas en el Extranjero en Materia Civil o Comercial, adoptada en La Haya el 18 de marzo de 1970, a las islas Malvinas, Georgias del Sur y Sandwich del Sur que fue notificada por el Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte al Ministerio de Relaciones Exteriores del Reino de los Países Bajos el 23 de noviembre de 1979, y reafirma sus derechos de soberanía sobre las islas Malvinas, Georgias del Sur y Sandwich del Sur, que forman parte integrante de su territorio nacional.»

«La Asamblea General de las Naciones Unidas ha adoptado las resoluciones 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12, 39/6, 40/21 y 41/40 en las que se reconoce la existencia de una disputa de soberanía referida a la cuestión de las islas Malvinas y se urge a la República Argentina y al Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte a mantener las negociaciones a fin de encontrar lo antes posible, una solución pacífica y definitiva de la disputa, con la interposición de los buenos oficios del Secretario General de las Naciones Unidas, quien deberá informar a la Asamblea General acerca de los progresos realizados.»

Asimismo «la República Argentina rechaza la aceptación que el 19 de junio de 1986 y por las islas Malvinas, Georgias del Sur y Sandwich del Sur, ha formulado el Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte con respecto a la adhesión del Principado de Mónaco a la mencionada Convención.»

Bij nota van 18 augustus 1987 heeft de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland onder verwijzing naar bovengenoemde verklaring het volgende medegedeeld:

“The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland has no doubt as to the United Kingdom’s sovereignty over the Falkland Islands or South Georgia and the Sandwich Islands and is fully entitled to include those territories within the scope of application of international agreements to which it is a party. The United Kingdom therefore cannot accept the Argentine declaration in so far as it purports to question the right of the United Kingdom to extend the Convention to the Falkland Islands or South Georgia and the South Sandwich Islands; nor can it accept that the Government of the Argentine Republic has any right in this regard.

The above applies equally to the rejection by the Government of the Argentine Republic in the said declaration of the acceptance by the United Kingdom in respect of the Falkland Islands and South Georgia and the South Sandwich Islands of the accession of Monaco to the Convention.»

Bij nota van 7 april 1988, ontvangen op 11 april 1988, heeft de Regering van Argentinië het volgende medegedeeld:

“With respect to the acceptance by the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland of the accession of the Argentine Republic to the Hague Convention on the Taking of Evidence Abroad in Civil or Commercial Matters, declared by Note dated February 12, 1988, the Argentine Government rejects the pretended acceptance of said Convention formulated for the Malvinas Islands, South Georgias Islands and South Sandwich Islands and reaffirms the sovereignty

of the Argentine Republic over said Islands, that are an integral part of the national territory”.

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland referring to the above declaration communicated the following on 6 July 1988:

“The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland have no doubt as to the United Kingdom’s sovereignty over the Falkland Islands or South Georgia and the South Sandwich Islands and are fully entitled to include those territories within the scope of application of international agreements to which they are a party. The United Kingdom, therefore, cannot accept the Argentine declaration which purports to question the right of the United Kingdom to extend the Convention to the Falkland Islands or South Georgia and the South Sandwich Islands; nor can it accept that the Government of the Argentine Republic has any right in this regard.”

2) Onder de volgende interpretatieve verklaringen en voorbehouden:
«A. TRANSMISSION Y EJECUCION DE LOS EXHORTOS

.....

Requisitos en Materia de Idiomas (Artículo 4)

Los Estados Unidos Mexicanos hacen reserva expresa de las disposiciones del párrafo 2 del artículo 4 y declaran, de conformidad con el párrafo 4 del mismo, que los exhortos o cartas rogatorias que se envíen a su Autoridad Central o a sus autoridades judiciales deberán venir redactados en español o presentarse acompañados con traducción a dicho idioma.

B. OBTENCION DE PRUEBAS EN EL EXTRANJERO DIPLOMATICOS, CONSULARES Y COMISIONES (CAPITULO II)

Los Estados Unidos Mexicanos hacen reserva expresa y total de las disposiciones contenidas en los Artículos 17 y 18 de este capítulo en relación con los “comisionados” y el uso de medidas de apremio por parte de agentes diplomáticos y consulares.

C. PREPARACION DE ACTOS PREJUDICIALES

En relación con el artículo 23 de la Convención los Estados Unidos Mexicanos declaran que conforme a su derecho sólo podrán cumplimentar exhortos por los que se solicita la exhibición y transcripción de documentos, cuando se cumplan los siguientes requisitos:

- a) Que se haya iniciado el proceso.
- b) Que los documentos estén identificados razonablemente en cuanto a su fecha, contenido y otra información pertinente; que se especifiquen aquellos hechos o circunstancias que permitan razonablemente creer a la parte solicitante que los documentos pedidos son del conocimiento de la persona de quien se requieran o que se encuentran o se encontraban en posesión o bajo el control o custodia de ella.
- c) Deberá identificarse la relación directa entre la prueba o información solicitada y el proceso pendiente.

D. OTROS CAÑALES DE TRANSMISION A LAS AUTORIDADES JUDICIALES DISTINTAS DE LAS PREVISTAS EN EL ARTICULO 2

En relación con el artículo 27, inciso a) de la Convención, los Estados Unidos Mexicanos declaran que los exhortos o cartas rogatorias podrán ser transmitidos a sus autoridades judiciales no sólo a través de la Autoridad Central, sino también por vía diplomática o consular o por vía judicial (directamente de tribunal a tribunal), siempre y cuando en el último caso se cumplan con los requisitos de legalización de firmas.

Con relación al artículo 32 de la Convención, los Estados Unidos Mexicanos informan que es Estado Parte de la Convención Interamericana sobre Recepción

de Pruebas en el Extranjero suscrita en Panamá, el 30 de enero de 1975 y de su Protocolo Adicional suscrito en La Paz, Bolivia, el 24 de mayo de 1984.

Vertaling in het Engels:

A. TRANSMISSION AND EXECUTION OF LETTERS OF REQUEST

Language requirements (Article 4)

The United Mexican States does hereby make a special reservation related to the provisions of paragraph 2 of Article 4, and declares in accordance with paragraph 4 of the same Article, that letters of request sent to its Central Authority or judicial authorities shall be written in the Spanish language or shall otherwise be accompanied by a translation into said language.

B. TAKING OF EVIDENCE ABROAD BY DIPLOMATIC OFFICERS, CONSULAR AGENTS AND COMMISSIONS (CHAPTER II)

The United Mexican States makes a special and complete reservation concerning the provisions contained in Articles 17 and 18 of this Chapter in relation to the "commissioners" and the use of measures to compulsion by diplomatic officers and consular agents.

C. FORMULATION OF PRE-TRIAL DISCOVERY OF DOCUMENTS

With reference to Article 23 of the Convention, the United Mexican States declares that according to Mexican law, it shall only be able to comply with letters of request issued for the purpose of obtaining the production and transcription of documents when the following requirements are met:

- a) that the judicial proceeding has been commenced;
- b) that the documents are reasonably identifiable as to date, subject and other relevant information and that the request specifies those facts and circumstances that lead the requesting party to reasonable believe that the requested documents are known to the person from whom they are requested or that they are in his possession or under his control or custody;
- c) that the direct relationship between the evidence or information sought and the pending proceeding be identified.

D. OTHER TRANSMISSION CHANNEL TO THE JUDICIAL AUTHORITIES DIFFERENT FROM THOSE PROVIDED FOR IN ARTICLE 2

In regard to Article 27, paragraph a) of the Convention, the United Mexican States does hereby declare that the letters of request may be transmitted to its judicial authorities not only through the Central Authority but also through diplomatic or consular channels or through judicial channels (directly sent from the foreign court to the Mexican Court), providing that in the latter case all requirements relating to legalization of signatures are fulfilled.

In regard to Article 32 of the Convention, the United Mexican States informs that it is a State Party to the Interamerican Convention on the Taking of Evidence Abroad, signed in Panama on January the thirtieth, nineteen hundred and seventy-five, as well as to its Additional Protocol signed in La Paz, Bolivia, on May the twenty-fourth, nineteen hundred and eighty-four."

3) Onder het volgende voorbehoud en de volgende verklaringen:

Pursuant to Article 33, it excludes the operation of paragraph 2 of Article 4.

.....
pursuant to Article 8, members of the judicial personnel of the requesting authority of another Contracting State may be present at the execution of a letter of Request, subject to prior authorisation by the judicial authority executing the Letter of Request;

pursuant to Article 15, evidence may be taken by a diplomatic officer or consular agent only if permission to that effect is given upon application to the Secretary of the Attorney-General's Department of the Commonwealth of Australia;

pursuant to Article 16, the Secretary to the Attorney-General's Department of the Commonwealth of Australia will be its competent authority for the purposes of that Article and is empowered to specify conditions with respect to any permission given under that Article; and

pursuant to Article 23, it will not execute Letters of Request issued for the purpose of obtaining pre-trial discovery of documents as known in Common Law Countries.

pursuant to Article 24, it designates the Registrars of the State and Territory Supreme Courts as additional authorities.

pursuant to Article 40, the Convention extends to all the territories for the international relations of which it is responsible."

4) Onder de volgende voorbehouden en verklaringen:

«1. Respecto del Párrafo 2 del Artículo 4:

"La República de Venezuela aceptará las Comisiones Rogatorias y los documentos y otros recaudos anexos a las mismas, sólo cuando se encuentren debidamente traducidas al idioma castellano".

2. Respecto del Capítulo II:

"La República de Venezuela no permitirá la intervención en la obtención de pruebas de los comisarios, previstos en el Capítulo II de este Convenio".

3. Respecto del Artículo 23:

"La República de Venezuela declara, que sólo ejecutará las Comisiones Rogatorias que tengan por objeto el procedimiento conocido en los países del *Common Law* con el nombre de *pretrial discovery of documents*, cuando se cumplan las siguientes condiciones:

a) que se haya iniciado el proceso;

b) que los documentos cuya exhibición o transcripción se solicita se encuentren identificados razonablemente en cuanto a su fecha, contenido u otra información pertinente;

c) que se especifiquen aquellos hechos o circunstancias que permitan razonablemente creer a la parte solicitante que los documentos pedidos son del conocimiento de la persona de quien se requieran o que se encuentren o se encontraban en posesión o bajo el control o custodia de ella;

d) que se indique con toda claridad la relación entre la prueba o la información solicitada y el proceso pendiente".

Vertaling

1. With regard to Article 4, paragraph 2:

"The Republic of Venezuela will accept Letters of Request and documents and other items annexed thereto only when these are properly translated into the Spanish language".

2. With regard to Chapter II:

"The Republic of Venezuela will not allow commissioners as provided for in Chapter II of this Convention to act in obtaining evidence".

3. With regard to Article 23:

"The Republic of Venezuela declares that it will only execute Letters of Request dealing with the procedure known in *Common Law* countries as *pretrial discovery of documents* when the following conditions apply:

a) that proceedings have been instituted;

b) that the documents requested to be exhibited or transcribed shall be reasonably identified as regards their date, contents or other relevant information";

c) that any facts or circumstances giving the plaintiff reasonable cause to believe that the documents asked for are known to the person requested to produce them so that they are or were in the possession or under the control or in

the custody of that person, shall be specified;

d) that the connection between the evidence or information sought and the pending litigation be made quite clear”.

In overeenstemming met artikel 39, vierde lid, van het Verdrag heeft nog de volgende Staat verklaard de toetreding van Barbados tot het Verdrag te aanvaarden:

Noorwegen 16 oktober 1986

In overeenstemming met artikel 39, vierde lid, van het Verdrag hebben nog de volgende Staten verklaard de toetreding van Cyprus tot het Verdrag te aanvaarden:

Noorwegen 16 oktober 1986
de Verenigde Staten van Amerika 1 december 1987

In overeenstemming met artikel 39, vierde lid, van het Verdrag hebben nog de volgende Staten verklaard de toetreding van Monaco tot het Verdrag te aanvaarden:

Finland 24 juli 1986
Italië 24 juli 1986
Noorwegen 16 oktober 1986
Tsjechoslowakije 31 oktober 1986
Zweden 19 november 1986
Denemarken 24 november 1986
Israël 30 januari 1987
Frankrijk 4 november 1987
de Verenigde Staten van Amerika 1 december 1987
Portugal 15 augustus 1991
Cyprus 19 november 1992

In overeenstemming met artikel 39, vierde lid, van het Verdrag hebben de volgende Staten verklaard de toetreding van Argentinië tot het Verdrag te aanvaarden:

Luxemburg 15 juli 1987
Italië 11 augustus 1987
het Koninkrijk der Nederlanden
(voor Nederland en Aruba) 11 september 1987
Zweden 21 september 1987
Israël 24 september 1987
Denemarken 8 oktober 1987
Frankrijk 12 november 1987
de Verenigde Staten van Amerika 1 december 1987
Noorwegen 28 januari 1988
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brit-
tannië en Noord-Ierland 12 februari 1988

(eveneens voor: Anguilla, de Cayman-eilanden, de Falkland-eilanden, Gibraltar, Guernsey, Hong Kong, het eiland Man, Zuid Georgia en de Zuidelijke Sandwich-eilanden en de soevereine bases Akrotiri en Dhekelia op Cyprus) voor Jersey	11 juli 1988
Tsjechoslowakije	12 februari 1988
de Bondsrepubliek Duitsland	22 april 1988
Finland	5 februari 1990
Cyprus	19 november 1992

In overeenstemming met artikel 39, vierde lid, van het Verdrag hebben de volgende Staten verklaard de toetreding van Mexico tot het Verdrag te aanvaarden:

Noorwegen	21 september 1989
Israël	18 oktober 1989
de Verenigde Staten van Amerika	25 oktober 1989
Argentinië	26 oktober 1989
Finland	17 november 1989
Denemarken	23 november 1989
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland	15 januari 1988
(eveneens voor: Anguilla, de Cayman-eilanden, de Falkland-eilanden, Gibraltar, Guernsey, Hong Kong, het eiland Man, Zuid Georgia, de Zuidelijke Sandwich-eilanden en de soevereine bases Akrotiri en Dhekelia op Cyprus)	
de Bondsrepubliek Duitsland	22 januari 1990
Tsjechoslowakije	1 februari 1990
het Koninkrijk der Nederlanden	
voor Nederland	15 februari 1990
voor Aruba	19 maart 1991
Zweden	16 februari 1990
Portugal	15 augustus 1991
Cyprus	19 november 1992

In overeenstemming met artikel 39, vierde lid, van het Verdrag hebben de volgende Staten verklaard de toetreding van Australië tot het Verdrag te aanvaarden:

Luxemburg	11 december 1992
het Koninkrijk der Nederlanden	
voor Nederland	16 december 1992
voor Aruba	20 mei 1993
Frankrijk	26 januari 1993

Denemarken	11 februari 1993
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland	19 februari 1993
(eveneens voor: het Baljuwschap Guernsey, het Baljuwschap Jersey, het eiland Man, Anguilla, de Caymaneilanden, de Falkland-eilanden, Gibraltar, Hong Kong en Zuid Georgia, de Zuidelijke Sandwich-eilanden)	
Cyprus	20 april 1993
de Bondsrepubliek Duitsland	4 mei 1993
Finland	24 mei 1993
de Verenigde Staten van Amerika	23 juni 1993
Zweden	31 december 1993
Noorwegen	19 april 1994

In overeenstemming met artikel 39, vierde lid, van het Verdrag hebben de volgende Staten verklaard de toetreding van Venezuela tot het Verdrag te aanvaarden:

Luxemburg	21 januari 1994
Cyprus	28 februari 1994
Frankrijk	18 maart 1994
Noorwegen	29 maart 1994
het Koninkrijk der Nederlanden	19 april 1994
(voor Nederland en Aruba)	

Verklaring van voortgezette gebondenheid

De volgende Staten hebben een verklaring van voortgezette gebondenheid aan het Verdrag afgelegd:

de Tsjechische Republiek ¹⁾	28 januari 1993
Slowakije ¹⁾	15 maart 1993

¹⁾ Onder handhaving van de door Tsjechoslowakije afgelegde verklaringen (zie voor de verklaringen rubriek E van *Trb.* 1979, 38).

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1979, 38, *Trb.* 1981, 70, *Trb.* 1982, 113, *Trb.* 1984, 146 en *Trb.* 1986, 101.

Tussen Barbados en de volgende Staat is het Verdrag in werking getreden op de daarbij vermelde datum:

Noorwegen	15 december 1986
---------------------	------------------

Tussen Cyprus en de volgende Staten is het Verdrag in werking getreden c.q. zal het in werking treden op de daarbij vermelde data:

Noorwegen	15 december 1986
de Verenigde Staten van Amerika	30 januari 1988
Argentinië	18 januari 1993
Mexico	18 januari 1993
Monaco	18 januari 1993
Australië	19 juni 1993
Venezuela	29 april 1994

Tussen Monaco en de volgende Staten is het Verdrag in werking getreden op de daarbij vermelde data:

Finland	22 september 1986
Italië	22 september 1986
Noorwegen	15 december 1986
Tsjechoslowakije	30 december 1986
Zweden	18 januari 1987
Denemarken	23 januari 1987
Israël	31 maart 1987
Frankrijk	3 januari 1988
de Verenigde Staten van Amerika	30 januari 1988
Portugal	14 oktober 1991
Cyprus	18 januari 1993

Tussen Argentinië en de volgende Staten is het Verdrag in werking getreden op de daarbij vermelde data:

Luxemburg	13 september 1987
Italië	10 oktober 1987
het Koninkrijk der Nederlanden (voor Nederland en Aruba)	10 november 1987
Zweden	20 november 1987
Israël	23 november 1987
Denemarken	7 december 1987
Frankrijk	11 januari 1988
de Verenigde Staten van Amerika	30 januari 1988
Noorwegen	28 maart 1988
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brit- tannië en Noord-Ierland	11 april 1988
(mede voor de in rubriek F genoemde gebieden)	
Jersey	9 september 1988
Tsjechoslowakije	11 april 1988
de Bondsrepubliek Duitsland	21 juni 1988
Finland	6 april 1990
Cyprus	18 januari 1993

Tussen Mexico en de volgende Staten is het Verdrag in werking getreden op de daarbij vermelde data:

Noorwegen	20 november 1989
Israël	17 december 1989
de Verenigde Staten van Amerika	24 december 1989
Argentinië	25 december 1989
Finland	16 januari 1990
Denemarken	22 januari 1990
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland	16 maart 1990
(mede voor de in rubriek F genoemde gebieden)	
de Bondsrepubliek Duitsland	23 maart 1990
Tsjechoslowakije	2 april 1990
het Koninkrijk der Nederlanden	
voor Nederland	16 april 1990
voor Aruba	18 mei 1991
Zweden	17 april 1990
Portugal	14 oktober 1991
Cyprus	18 januari 1993

Tussen Australië en de volgende Staten is het Verdrag in werking getreden op de daarbij vermelde data:

Luxemburg	9 februari 1993
het Koninkrijk der Nederlanden	
voor Nederland	14 februari 1993
voor Aruba	19 juli 1993
Frankrijk	27 maart 1993
Denemarken	12 april 1993
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland	20 april 1993
(mede voor de in rubriek F genoemde gebieden)	
Cyprus	19 juni 1993
de Bondsrepubliek Duitsland	3 juli 1993
Finland	23 juli 1993
de Verenigde Staten van Amerika	22 augustus 1993
Zweden	1 maart 1994
Noorwegen	18 juni 1994

Tussen Venezuela en de volgende Staten is het Verdrag in werking getreden c.q. zal het Verdrag in werking treden op de daarbij vermelde data:

Luxemburg	1 maart 1994
Cyprus	29 april 1994
Frankrijk	17 mei 1994
Noorwegen	28 mei 1994

het Koninkrijk der Nederlanden 18 juni 1994
(voor Nederland en Aruba)

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Zie *Trb.* 1979, 38, *Trb.* 1981, 70 en *Trb.* 1986, 101.

In overeenstemming met artikel 40, tweede lid, van het Verdrag heeft de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland bij nota van 29 december 1986, welke op 6 januari 1987 op het Ministerie van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk der Nederlanden werd ontvangen, het Verdrag toepasselijk verklaard op

Jersey¹⁾

¹⁾ Onder de volgende verklaringen:

“1. In accordance with Article 8, members of the judicial personnel of the requesting authority may be present at the execution of a Letter of Request in Jersey only with the prior authorisation of the Royal Court.

2. In accordance with Article 18, a diplomatic officer, consular agent or commissioner authorised to take evidence under Articles 15, 16 and 17 of the Convention may apply to the competent authority in Jersey designated hereinbefore for appropriate assistance to obtain such evidence by compulsion provided that the Contracting State whose diplomatic officer, consular agent or commissioner makes the application has made a declaration affording reciprocal facilities under Article 18.

3. In accordance with Article 23, Jersey will not execute Letters of Request issued for the purpose of obtaining pre-trial discovery of documents. The Government of Jersey understands 'Letters of Request issued for the purpose of obtaining pre-trial discovery of documents' for the purposes of the foregoing declaration as including any Letter of Request which requires a person:

- i. to state what documents relevant to the proceedings to which the Letter of Request relates are, or have been, in his possession, custody or power; or
- ii. to produce any documents other than particular documents specified in the Letter of Request as being documents appearing to the requested court to be or likely to be, in his possession, custody or power.”

Ingevolge artikel 40, derde lid, is het Verdrag op 7 maart 1987 voor Jersey in werking getreden.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1979, 38, *Trb.* 1981, 70, *Trb.* 1982, 113, *Trb.* 1984, 146 en *Trb.* 1986, 101.

Voor het 31 oktober 1951 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Statuut van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1994, 87.

Voor het op 1 maart 1954 te 's-Gravenhage voor ondertekening opengestelde Verdrag betreffende de burgerlijke rechtsoverdracht zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1994, 88.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1993, 168.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Statuut van het Internationale Gerechtshof zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1987, 114.

Autoriteiten

Argentinië

Ministerio de Relaciones y Culto
Reconquista 1088
Buenos Aires

Australië

Pursuant to Article 2, the Secretary to the Attorney-General's Department of the Commonwealth of Australia will be its Central Authority.

Barbados

Zie *Trb.* 1984, 146, blz. 2.

de Bondsrepubliek Duitsland

Zie *Trb.* 1981, 70, blz. 4 en 5.

De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland heeft bij nota van 15 mei 1991 medegedeeld dat met ingang van 1 april 1991 de aangewezen autoriteit voor Noordrijn-Westfalen is "der Präsident des Oberlandesgerichts Düsseldorf".

De Regering van Duitsland heeft bij nota van 29 september 1992 mededeling gedaan van de aanwijzing van de volgende nieuwe autoriteiten als bedoeld in de artikelen 2 en 24, tweede lid, in:

Brandenburg:	Das Ministerium der Justiz des Landes Brandenburg D - O - 1561 Postdam
Mecklenburg-Voor-Pommeren:	Der Minister für Justiz Bundes- und Europaangelegen- heiten D - O - 2754 Schwerin
Saksen:	Das Sächsische Staatsministerium der Justiz D - O 8060 Dresden
Saksen-Anhalt:	Das Ministerium der Justiz des Landes Sachsen-Anhalt D - O 3037 Magdeburg
Thüringen:	Das Justizministerium Thüringen D - O - 5082 Erfurt.

Cyprus

Zie *Trb.* 1984, 146, blz. 2.

Denemarken

Zie *Trb.* 1979, 38, blz. 42.

Finland

Zie *Trb.* 1979, 38, blz. 47 en *Trb.* 1982, 113, blz. 2.

Frankrijk

Zie *Trb.* 1979, 38, blz. 44.

Israël

Zie *Trb.* 1981, 70, blz. 5.

Italië

Zie *Trb.* 1982, 113, blz. 2.

het Koninkrijk der Nederlanden

Zie *Trb.* 1981, 70, blz. 6.

Aruba

De Procureur-Generaal van het Gemeenschappelijke Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen en Aruba.

Luxemburg

Zie *Trb.* 1979, 38, blz. 48.

Mexico

Secretaría de Relaciones Exteriores
Dirección General de Asuntos Jurídicos
Address: Ricardo Flores Magón No. 1
Telephone: 782-34-40
Telex: 01762090

Monaco

Zie *Trb.* 1986, 101, blz. 2.

Noorwegen

Zie *Trb.* 1979, 38, blz. 43.

Portugal

Zie *Trb.* 1979, 38, blz. 46.

Singapore

Zie *Trb.* 1981, 70, blz. 8.

Slowakije

Zie *Trb.* 1979, 38, blz. 47.

Spanje

La Autoridad Central española a que se refiere el artículo 2 será: El Ministerio de Justicia.-Secretaria General Técnica.-(San Bernardo, 45, 28015 MADRID), con exclusión de cualquier otra Autoridad.

de Tsjechische Republiek

Zie *Trb.* 1979, 38, blz. 47.

de Verenigde Staten van Amerika

Zie *Trb.* 1979, 38, blz. 43.

het Verenigd Koninkrijk

Zie *Trb.* 1979, 38, blz. 47 en rubriek H, blz. 51 en 52 en *Trb.* 1981, 70, blz. 2 en blz. 7 t/m 13 en *Trb.* 1986, 101, blz. 4.

voor Jersey

Onder de volgende aanwijzingen:

“(a) Under Articles 16, 17 and 18 of the Convention the Royal Court is designated as the competent authority for Jersey;

(b) Under Articles 24 and 25 of the Convention, the Royal Court is designated as an additional authority competent to receive Letters of Request for execution in Jersey.”

Zweden

Zie *Trb.* 1979, 38, blz. 46.

Uitgegeven de eenentwintigste april 1994.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

P. H. KOOIJMANS